

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 240/2023-30

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Konvičným, Rázusova 1, Košice, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 60/2017 od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 167/2022-87 zo 6. septembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 240/2023-13 z 20. apríla 2023 ústavný súd prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 38 P 60/2017 (ďalej aj „napadnuté konanie“), a to v čase od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 167/2022-87 zo 6. septembra 2022. Vo zvyšnej časti, ktorou sa sťažovateľka domáhala vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ústavnú sťažnosť odmietol pre nedostatok ústavnoprávnej argumentácie, t. j. pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí, a tiež ako zjavne neopodstatnenú.

1.1 Sťažovateľka okrem vyslovenia porušenia namietaných práv požaduje aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, pripojeného spisového materiálu a vlastnej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že na Okresnom súde Bratislava III sa pod sp. zn. 38 P 60/2017 vedie konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], začaté na návrh otca maloletého dieťaťa 13. marca 2013. Okresný súd v napadnutom konaní rozhodol rozsudkom č. k. 38 P 60/2017-575 z 21. apríla 2022, ktorým maloletého zveril do osobnej starostlivosti otca, sťažovateľku ako matku maloletého zaviazal na platenie výživného 50 eur mesačne a upravil aj jej styk s maloletým dieťaťom. Tento rozsudok bol napadnutý odvolaniami sťažovateľky, otca maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka. Od 16. novembra 2022 sa vec nachádza na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktorý o podaných odvolaniach dosiaľ nerozhodol. Odvolacie konanie je vedené pod sp. zn. 11 CoP 370/2022.

3. Prejednávanej ústavnej sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní predchádza viacero ústavných sťažností sťažovateľky a maloletého [REDAKOVANÉ], ktoré boli predmetom posúdenia ústavným súdom, konkrétne prvýkrát jeho uznesením č. k. III. ÚS 144/2021-24 zo 16. februára 2021, ktorým bola ústavná sťažnosť sťažovateľky odmietnutá ako zjavne neopodstatnená, keďže v danom prípade vo vzťahu k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čl. 38 ods. 2 listiny) a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „primárne nejde o záujem na tom, aby bola vec čo najskôr právoplatne skončená, ale predovšetkým na tom, aby počas celého štádia rodičovského konfliktu, ktorý môže presahovať rámec viacerých konaní, orgány súdnej moci konali tak, aby sa vzťah rodiča s maloletým realizoval v súlade so záujmom dieťaťa. K tomu v namietanom konaní došlo, keďže okresný súd priebežne rozhodoval o návrhoch rodičov na nariadenie rôznych neodkladných opatrení, ktorými upravoval ich práva a povinnosti v závislosti od konkrétnych pomerov a postojov maloletého“ (bod 11 označeného uznesenia). Ústavný súd tiež konštatoval, že porušenie ďalších namietaných práva práv (čl. 19 ods. 2, čl. 41 ods. 4 a čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru) sťažovateľka „osobitne nediferencovala a v podstate ich zdôvodňovala doterajším priebehom právoplatne neskončeného konania na okresnom súde s tým, že podstata porušenia spočíva v tom, že jej nie je maloletý syn zverený do osobnej starostlivosti, respektíve nie je jej umožnený styk s ním. Tento stav však nie je výsledkom doterajších súdnych rozhodnutí a postupov, ale tým, že maloletý v priebehu konania začal žiť v domácnosti otca a následne sťažovateľku začal odmietať. Napriek tomu okresný súd styk matky s maloletým upravil nielen neodkladným opatrením, ale aj rozsudkom, pričom sťažovateľku nabádal, aby zvažovala intenzitu a formu realizácie kontaktu s maloletým bez toho, aby ho vystavovala neprijemným a stresujúcim situáciám.“ (bod 15 označeného uznesenia).

3.1. Nálezom č. k. II. ÚS 55/2021-43 z 30. marca 2021 ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti maloletého [REDAKOVANÉ] vyslovením porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 38 P 60/2017, okresnému súdu prikázal v konať bez zbytočných prietahov a maloletému priznal finančné zadosťučinenie 1 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

3.2. V poradí tretím rozhodnutím, z toho druhým nálezom, ústavného súdu o ústavnej sťažnosti na postup okresného súdu v konaní sp. zn. 38 P 60/2017 bol nález č. k. IV. ÚS 167/2022-87 zo 6. septembra 2022, ktorým ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny

a porušenie jej práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj porušenie týchto práv maloletého [REDAKOVANÉ] po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 55/2021 zo 6. mája.; sťažovateľke priznal finančné zadostučinenie v sume 2 000 eur a maloletému [REDAKOVANÉ] v sume 1 000 eur a zároveň im priznal aj náhradu trov konania.

3.3. Postup v konaní okresného súdu sp. zn. 38/P 60/2018 spolu s postupom krajského súdu sp. zn. v konaní sp. zn. 11 CoP 370/2022 napadol ústavnou sťažnosťou z 11. mája 2023 aj otec maloletého dieťaťa [REDAKOVANÉ]. Toto konanie je na ústavnom súde vedené pod sp. zn. IV. ÚS 278/2023.

3.4. Ďalšie ústavné sťažnosti sťažovateľky a maloletého [REDAKOVANÉ] riešil ústavný súd na priet'ahy v personálnej exekúcii (konanie Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 37 Em 18/218 a sp. zn. 39Em 2/2021, ktoré sa týkali výkonu neodkladného opatrenia vydaného vo veciach sp. zn. 39P 250/2018 a sp. zn. 37P 32/2021 týkajúceho sa styku sťažovateľky s maloletým dieťaťom). Tieto konania, boli resp. sú na ústavnom súde vedené pod sp. zn. II. ÚS 13/2020, sp. zn. I. ÚS 114/2021, sp. zn. I. ÚS 192/2022 a sp. zn. II. ÚS 276/2023.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka po opísaní skutkového stavu veci zameriava svoje výhrady voči rozhodnutiu okresného súdu, keď tento rozhodol predmetnú vec bez toho, aby sa akokoľvek zaoberal ňou prezentovanými tvrdeniami a dôkazmi, a to vrátane jej námietok proti vykonanému znaleckému dokazovaniu. Tvrdí, že okresný súd aj napriek žiadosti a opakovaným písomným urgenciám jej nezaslal zápisnicu z pojednávania uskutočneného 21. apríla 2022, a tak musela podať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bez toho, aby sa mohla podrobne oboznámiť s priebehom pojednávania.

5. Podľa sťažovateľky okresný súd aj svojím ďalším laxným postupom porušuje jej procesné práva, keď dochádza k opakovanému predkladaniu súdneho spisu na rozhodnutie o odvolaní krajskému súdu, ktorý musel spis vrátiť ako predčasne predložený pre procesné pochybenia okresného súdu. Upriamujúc pozornosť na predmet konania, ktorý si vyžaduje rozhodovanie s rýchlou, zdôrazňuje, že nečinnosťou a neefektívnou činnosťou okresného súdu sú porušené ňou namietané práva (bod 1 tohto rozhodnutia) a napriek predchádzajúcim rozhodnutiam ústavného súdu (nález č. k. II. ÚS 55/2021 zo 6. mája 2021, č. k. IV. ÚS 167/2022 zo 6. septembra 2022, pozn.) okresný súd aj naďalej spôsobuje neakceptovateľné priet'ahy v súdnom konaní a pokračuje v porušovaní jej základných práv.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

6. Okresný súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti č. k. Spr 263/2023 doručenej 15. mája 2023 prostredníctvom konajúcej zákonnej sudkyne uviedol, že vo veci starostlivosti o maloletého [REDAKOVANÉ] bolo rozhodnuté na pojednávaní 21. apríla 2022 rozsudkom, ktorého písomné vyhotovenie bolo doručované účastníkom konania a bolo prevzaté opatrovníkom maloletého

10. mája 2022, Okresnou prokuratúrou Bratislava III 10. mája 2022, Úradom komisára pre deti 11. mája 2022, právnym zástupcom matky 25. mája 2022 a právnym zástupcom otca 26. mája 2022. Podľa súdneho registra bola zápisnica o pojednávaní z 21. apríla 2022 vložená v kancelárii oddelenia do dokumentov registra 21. apríla 2023. Právnomu zástupcovi matky bola zaslaná 23. júna 2022, ktorý ju prevzal až 8. júla 2022. Sudkyňa považovala za potrebné doplniť, že z pojednávania súd vyhotovoval zvukový záznam, ktorý bol vložený do elektronického súdneho spisu 21. apríla 2022 a zaevidovaný a sprístupnený v elektronickom súdnom spise na druhý deň dňa 22. apríla 2023 a účastníci vrátane právneho zástupcu matky tak mali k nemu po pojednávaní prístup a mohli sa podrobne oboznámiť s priebehom pojednávania. Proti rozsudku boli podané odvolania a po vykonaní procesných úkonov vyšším súdnym úradníkom spojených s predložením vecí odvolaciemu súdu (doručení odvolaní na vyjadrenie a doručení vyjadrení na vyjadrenie) bol spis predložený odvolaciemu súdu. Po predložení spisu odvolaciemu súdu 5. októbra 2022 bol spis vrátený tunajšiemu súdu 11. novembra 2022 a po doplnení vyšším súdnym úradníkom bol ihneď 16. novembra 2022 predložený späť odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaniach proti rozsudku. Spis sa odvtedy nachádza na krajskom súde ako odvolacom súde, o podaných odvolaniach proti rozsudku nebolo rozhodnuté.

7. Zákonná sudkyňa zároveň poukázala na všetky opakované upozornenia na neprimeraný počet pridelovaných vecí od januára 2017 evidované v kancelárii predsedu pod Spr., ako aj na opakované žiadosti o riešenie situácie v poručenskom oddelení vzhľadom na nevytvorenie rovnakých pracovných podmienok. Zároveň poukázala na dlhodobú situáciu v oddelení, keď súdna tajomníčka bola od septembra 2022 do januára 2023 práceneschopná a aj v súčasnosti musí opakovane navštevovať lekárov, a zároveň že oddelenie nie je dlhodobo obsadené asistentkou (od septembra 2021 s výnimkou niekoľkých týždňov) a nie je aktuálne obsadené ani vyšším súdnym úradníkom, ktorý čerpá rodičovskú dovolenku, takže vybavuje aktuálne aj všetky úkony vyššieho súdneho úradníka.

III.2. Replika sťažovateľky:

8. Sťažovateľka vo svojej replike zo 16. mája 2023 uviedla, že z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva, že by popieral jej tvrdenia prezentované v ústavnej sťažnosti, a trvala na tom, že aj napriek tomu, že zápisnica z pojednávania z 21. apríla 2022 bola vyhotovená, resp. vložená v kancelárii oddelenia do dokumentov registra ešte v deň samotného pojednávania, jej bola zápisnica doručená až 8. júla 2022, t. j. po viac ako dvoch mesiacoch. Je toho názoru, že nie je povinná sa neustále oboznamovať s elektronickým súdnym spisom, resp. priebežne ho kontrolovať a zisťovať tak, či boli alebo neboli do elektronického súdneho spisu vložené akékoľvek dokumenty, pričom skutočnosť, že okresný súd z pojednávania z 21. apríla 2022 vyhotovil zvukový záznam, nič nemení na tom, že okresný súd bol povinný sťažovateľke doručiť riadne a včas zápisnicu z pojednávania; sťažovateľke uplynula lehota na podanie odvolania proti rozsudku 9. júna 2022, pričom zápisnicu z pojednávania jej okresný súd poslal dva týždne po uplynutí tejto lehoty. Tiež poukázala na to, že vec bola okresnému súdu vrátená krajským súdom nielen 11. novembra 2022, ale taktiež aj 23. augusta 2022, pričom v oboch prípadoch tak krajský súd v urobil z dôvodu procesných nedostatkov, t. j. pochybení zo strany okresného súdu. V ostatnom zotrvala na dôvodoch svojej ústavnej sťažnosti a k objektívnym príčinám priet'ahov tvrdených vo vyjadrení okresného súdu odcitovala judikatúru ústavného súdu.

III.3. K ústnemu pojednávaniu

9. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci [§ 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

IV. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. Predmetnom posúdenia ústavného súdu bol v konkrétnom prípade sťažovateľky postup okresného súdu v napadnutom konaní z hľadiska existencie a príčin vzniku zbytočných prietahov osobitne v období po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. IV. ÚS 167/2022-87 zo 6. septembra 2022.

11. Aj v tomto prípade ústavný súd pripomína, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

12. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky ESLP vo veci Frydlander proti Francúzsku z 27. 6. 2000, č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková proti Slovensku zo 16. 12. 2003, č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa.

13. Reflektujúc skutočnosť, že ústavný súd uvedené kritériá zohľadnil a podrobne analyzoval aj s konkrétnym chronologickým popisom jednotlivých úkonov pri svojom rozhodovaní o predchádzajúcich ústavných sťažnostiach sťažovateľky, resp. aj ústavných sťažnostiach maloletého [REDAKOVANÉ] na prietahy v identickom súdnom konaní (sp. zn. III. ÚS 144/2021, sp. zn. II. ÚS 55/2021 a sp. zn. IV. ÚS 167/2022), bez potreby podrobnejšieho prieskumu nateraz upriamuje pozornosť na skutočnosť, že okresný súd ešte pred právoplatnosťou ostatného nálezú ústavného súdu (12. septembra 2022, pozn.) meritórne rozhodol 12. apríla 2022, že po podaní troch odvolaní (sťažovateľky, otca maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka, pozn.) vykonával úkony smerujúce k predloženiu spisu odvolaciemu súdu a že od 16. novembra 2022 sa vec nachádza v dispozícii krajského súdu. Ak od vyhlásenia rozsudku do predloženia spisu odvolaciemu súdu uplynula doba sedem mesiacov, pričom tomuto kroku predchádzali dve predčasné predloženia, nebol postup okresného súdu celkom bez chýb, nie však v takej intenzite neefektívnosti, ako sťažovateľka namieta. Sťažovateľka, spochybňujúc postup okresného súdu v ústavnej sťažnosti z 2. marca 2023, tvrdila, že nevie, kde sa spis nachádza, čím si zjavne neoverila aktuálny stav konania.

14. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd opakovane pripomína, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, III. ÚS 359/08). Pojem „zbytočné priesťahy“ je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. Len v prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa vyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priesťahy, môže vysloviť porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov (m. m. I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, I. ÚS 156/2019, I. ÚS 411/2020).

15. V danej veci od právoplatnosti nálezu ústavného súdu vo veci sp. zn. IV. ÚS 167/2022 t. j. od 12. septembra 2022 do tretieho predloženia spisu odvolaciemu súdu 16. novembra 2022 uplynula doba dvoch mesiacov, ktorú by ani pri celkovej dĺžke konania nebolo možné kvalifikovať ako zbytočný priesťah. Sťažovateľkou namietaná nečinnosť a neefektívnosť“ okresného súdu tak nenapĺňa svojou intenzitou požiadavku závažnosti do takej miery, aby táto dosiahla ústavnoprávny rozmer.

16. Okrem toho v čase podania ústavnej sťažnosti 2. marca 2023 bola vec už viac ako tri mesiace mimo rozhodovacej sféry okresného súdu, a preto už ani nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označených práv jeho postupom.

17, V kontexte uvedeného ústavný súd pripomína, že jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Poskytuje tak ochranu namietanému základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 116/02, IV. ÚS 342/08). Predmetné právne názory ústavného súdu sú akceptované aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Obluk proti Slovenskej republike, rozsudok z 20. 6. 2006, č. 69484/01, body 61 až 65; Mazurek proti Slovenskej republike, rozsudok z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

18. Ústavný súd vie pochopiť frustráciu sťažovateľky z vleklého súdneho konania a rozhodovania a najmä z toho, že nemá riadnu možnosť stretávať sa so svojím synom, avšak účelovo podávanými ústavnými sťažnosťami očakávaný výsledok možno dosiahnuť iba ťažko. Na tomto mieste ústavný súd na námietky sťažovateľky k rozhodnutiu okresného súdu bez zaoberaní sa ňou prezentovanými tvrdeniami a dôkazmi, a to vrátane jej námietok proti vykonanému znaleckému dokazovaniu, k účelovému postupu okresného súdu „ako aj k oneskorenému zaslaníu zápisnice z pojednávania a k tomu, že „nie je povinná sa neustále oboznamovať s elektronickým súdnym spisom“, dáva do pozornosti, že vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd postupuje podľa Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“), v ktorom sa uplatňuje zásada materiálnej pravdy a súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí (čl. 6 CMP). To však neznamená, že účastníci mimosporového konania nie sú povinní poskytovať súdu potrebnú súčinnosť (§ 32 CMP) a že by mali jeho konanie a rozhodovanie sťažovať či nedôvodne zdržiavať. Povinnosť súdu zistiť v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku skutočný stav veci (vyšetrovací princíp) nie je možné naplniť bez súčinnosti účastníkov konania, ako aj subjektov na konaní zúčastnených, preto zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkazná povinnosť) (porov. *Smyčková, R., Števec, M., Tomašovič, M.*,

Kotrecová, A. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 157). To platí aj pre sťažovateľku a jej námietky vznesené v tejto ústavnej sťažnosti a replike, keďže možno zastávať názor, že aj ona má záujem na urýchlennom skončení veci.

19. Vzhľadom na uvedené, ako aj s ohľadom na § 45 zákona o ústavnom súde a z neho vyplývajúcu viazanosť ústavného súdu rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 alebo § 131a neustanovujú inak, ktorá sa prejavuje vo viazanosti najmä sťažnostným petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany, ústavný súd dospel k záveru, že ústavnej sťažnosti sťažovateľky nie je možné vyhovieť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu